

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 5022/06
15.11.2007. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Данице Богдановић, председника већа, Вере Пешић и Гордане Џакула, чланова већа, са саветником суда Весном Даниловић, записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца АА, против туженог Министарства финансија Републике Србије - Пореске управе - Регионални центар Нови Сад, ради поништаја решења туженог бр. 47-2752/2006 од 11.08.2006. године, у правној ствари инспекцијских мера, у нејавној седници већа одржаној дана 15.11.2007. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ ОДБИЈА.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем, у првом ставу диспозитива, одбијена је жалба тужиоца изјављена против решења Министарства финансија Републике Србије - Пореске управе - Филијале Панчево бр. 03-47-20/2006-20 од 23.06.2006. године, којим се тужиоцу привремено забрањује обављање делатности припређивања посебних игара на срећу у локалу са посебним улазом, на адреси ааа, у којем се организују посебне игре на срећу - клађење, а без добијеног Одобрења од стране Управе за игре на срећу. У ставу другом диспозитива одређено је да забрана обављања делатности из става првог диспозитива овог решења почиње од 23.06.2006. године и трајаће све док се не отклоне утврђене неправилности. Жалба на наведено решење не одлаже извршење решења.

Тужилац тужбом оспорава законитост решења туженог органа истичући да није било чињеничног основа за његово доношење, јер тужилац у предметној просторији, која је физички одвојена од пицерије "ББ", чији је он власник, не организује игре на срећу. Такође је истакао да у доношењу ожалбеног решења није ни утврђено у коју сврху је коришћена спорна просторија, тим пре што је у њој затечен само један дрвени пулт, који има вишеструку намену, а коју су у конкретној прилици радници, који су реновирали просторију, користили да дохвате високе делове зидова и плафона. На основу изјаве радника пицерије ВВ, утврђено је да је предметну просторију требало да користи коцкарница "ГГ", са којом је тужилац имао усмени договор да преуреди просторију, ради њеног изнајмљивања наведеној коцкарници, а у сврху организовања игара на срећу. Код оваквог стања ствари, тужени је требало да успостави контакт са власницима коцкарнице "ГГ", а не да доноси оспорено и ожалбено решење, по основу којих одузима предмете и печати просторију на терет власника пицерије "ББ", који, како је навео, при том запошљава 15 радника и уредно плаћа све обавезе које има и према њима и према држави и то благовремено. Сматрајући да је оспореним решењем повређен закон на његову штету, предложио је да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи.

У одговору на тужбу тужени је у свему остао при образложењу из оспореног решења, па је предложио да суд тужбу одбије.

Испитујући законитост решења туженог органа у смислу члана 39. Закона о управним споровима, оценом навода истакнутих у тужби, одговору на тужбу и списка предмета ове управне ствари, Врховни суд Србије је нашао да тужба није основана.

Из образложења оспореног решења и списка предмета произлази да је правилно одлучио тужени орган када је одбио жалбу тужиоца изјављену на првостепено решење. Ово стога што је, и по оцени Врховног суда Србије, на основу правилно утврђених чињеница, одлучних за доношење решења у овој управној ствари, правилном применом одредаба чл. 20. ст. 2., чл. 36. и чл. 94. Закона о играма на срећу ("Сл. гласник РС" бр. 84/04), које у образложењу оспореног решења тужени орган и цитира, оцењено првостепено решење као законито, јер су испуњени услови за доношење одлуке као у диспозитиву првостепеног решења. Из списка предмета произлази да је у доношењу првостепеног решења наложено тужиоцу, власнику пицерије "ББ" да првостепеном органу достави на увид решење о одобрењу припређивања посебних игара на срећу, будући да се у предметној просторији, која је физички одвојена од пицерије "ББ" затекла опрема за организовање игара на срећу, при чему, тужилац није могао да документује уговорне односе о закупу са кладионицом "ББ", нити је инспектору доставио у остављеном року тражено Решење о одобрењу припређивања посебних игара на срећу прибављено од надлежног органа.

Врховни суд Србије је ценио наводе истакнуте у тужби, али је нашао да нису од утицаја на другачије одлучивање у овој управној ствари, јер се односе на спорне предмете управне ствари, односно на решење туженог и

одлучивање у овој управној ствари, јер се односе на евентуални уговорно-правни однос између тужиоца и кладионице "ГГ", који однос тужилац може регулисати у неком другом поступку.

Са свега изнетог, Врховни суд Србије је, применом одредаба чл. 41. ст. 1. и 2. Закона о управним споровима ("Сл. лист СРЈ" бр. 46/96), одлучио као у диспозитиву ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ,

Дана 15.11.2007. године, У. 5022/06

Записничар Председник већа - судија

Весна Даниловић, с.р. Даница Богдановић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

СК